

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS VANDENŲ TRANSPORTO KODEKSO 1, 6, 13, 15, 16, 16¹, 16², 18, 19, 21, 22,
22¹, 24¹, 26, 27, 41 STRAIPSNIŲ, SEPTINTOJO SKIRSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO,
KODEKSO PAPILDYMO 27¹ STRAIPSNIU IR 23, 24, 25 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO
NETEKUSIAIS GALIOS
ĮSTATYMAS**

2022 m. sausio 20 d. Nr. XIV-913
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodeksas reguliuoja vidaus vandenų laivybos, uostų veiklos, keleivių, krovinių, bagažo, pašto vežimo, buksyravimo santykius, taip pat nustato atsakomybę už žalą, padarytą vidaus vandenų transporto, ir už kitus šio kodekso nuostatų pažeidimus. Keleiviams, kurie keliauja 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004, 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais sąlygomis, šio kodekso nuostatos taikomos tiek, kiek keleivių vežimo sąlygos ir tvarka nenustatyta Reglamente (ES) Nr. 1177/2010.“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Vidaus vandenų keliai

1. Vidaus vandenų keliai – Lietuvos Respublikos teritorijoje esančių upių, ežerų, dirbtinių vandens telkinių ir Lietuvos Respublikai priklausančios Kuršių marių dalies nustatyto ilgio vandens juostos, įtrauktos į vidaus vandenų kelių sąrašus.

2. Vidaus vandenų keliai skirstomi į valstybinės ir vietinės reikšmės. Valstybinės reikšmės vidaus vandenų kelių sąrašą tvirtina Vyriausybė, o vietinės reikšmės ir perspektyvinių vidaus vandenų kelių sąrašus – susisiekimo ministras, suderinęs su Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija.

3. Vidaus vandenų kelius valdo, tvarko, prižiūri, ženklina ir eksploatuoja vidaus vandenų kelių valdytojas, vadovaudamasis susisiekimo ministro tvirtinamomis vidaus vandenų kelių eksploatavimo taisyklėmis.

4. Vyriausybė skiria valstybinės reikšmės vidaus vandenų kelių valdytoją, kuris tvarko, prižiūri, ženklina ir eksploatuoja valstybinės reikšmės vidaus vandenų kelius.

5. Vietinės reikšmės vidaus vandenų kelių valdytojas, kurį skiria savivaldybės institucija, organizuoja vietinės reikšmės vidaus vandenų kelių valdymą, tvarkymą, priežiūrą, ženklinimą ir eksploatavimą. Valdytojui parinkti skelbiamas konkursas arba vietinės reikšmės vidaus vandenų keliams valdyti steigama įmonė.

6. Vidaus vandenų kelių turinčiuose vidaus vandens telkiniuose navigacijos ženklus, nurodytus Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklėse, su Transporto saugos administracija suderintomis sąlygomis turi teisę įrengti, o įrengtus – pareigą prižiūrėti vidaus vandenų kelių valdytojai, savivaldybių administracijos ir šiuose vandens telkiniuose esančių uostų, prieplaukų ir krantinių valdytojai. Jeigu navigacijos ženklus įrengia ne vidaus vandenų kelio valdytojas, šių ženklų įrengimo sąlygos derinamos ir su vidaus vandenų kelio valdytoju. Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklėse nurodyti navigacijos ženklai, suderinus su Transporto saugos administracija, gali būti įrengiami ir vidaus vandenų kelių neturinčiuose vidaus vandens telkiniuose. Už šių ženklų įrengimą ir priežiūrą atsakingi juos įrengiantys asmenys.

7. Transporto saugos administracija atlieka vidaus vandenų kelių būklės ir juose esančių navigacinių įrenginių funkcionavimo valstybinę kontrolę.“

3 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 19 dalį ir ją išdėstyti taip:

„19. Tarptautinio vidaus vandenų uosto statusą susisiekimo ministro teikimu suteikia Vyriausybė.“

4 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 15 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„15 straipsnis. Vidaus vandenų transporto priemonių klasifikavimas

1. Vidaus vandenų laivas – savaeigė ar nesavaeigė laivybai vidaus vandenyse naudojama vidaus vandenų transporto priemonė, kuri nėra skirta laisvalaikiui ir sportui.

2. Žvejybos laivas – vidaus vandenų laivas, kuriame yra verslinės žvejybos įranga, arba laivas, kurio laivų klasifikavimo bendrovės išduotuose dokumentuose yra įrašas „Žvejybos laivas“.

3. Mažasis laivas – keleiviams ir (ar) kroviniams vežti sukonstruotas ar pritaikytas vidaus vandenų laivas, kurio korpuso ilgis yra ne didesnis kaip 20 metrų, o ilgio, pločio ir grimzlės sandauga yra mažiau kaip 100 m³, išskyrus laivus, kurie yra pastatyti ir įrengti vilkti, stumti arba

vilkkti bortais sujungtus kitus negu mažasis laivas laivus, taip pat laivus, galinčius vežti daugiau kaip 12 keleivių, ir keltus.

4. Pramoginis laivas – bet koku būdu varoma sportui ir laisvalaikiui skirta vidaus vandenų transporto priemonė.

5. Sportinis laivas – bet koku būdu varoma tik sporto tikslams specialiai sukonstruota ir gamintojo tam tikru būdu pažymėta vidaus vandenų transporto priemonė.

6. Asmeninis laivas – trumpesnė negu 4 metrų vidaus degimo variklio su vandens srauto pompa kaip pirminiu varymo šaltiniu varoma vidaus vandenų transporto priemonė, suprojektuota taip, kad ją sėdėdamas, stovėdamas ar klūpėdamas ant korpuso valdytų žmogus.

7. Tradicinis laivas – kultūros ministro ir susisiekimo ministro nustatyta tvarka pripažintas istorinis laivas ar tiksli tokio laivo kopija, įskaitant ir laivus, sukurtus tradiciniams upeivystės įgūdžiams skatinti ir supažindinti su kultūros paveldu. Toks laivas eksploatuojamas tradiciniais (įprastiniais) upeivystės principais ir būdais.

8. Plūduriuojantysis įrenginys – mechaninę įrangą turinti plaukiojanti vidaus vandenų transporto priemonė, skirta darbui vidaus vandenų keliuose ir uostuose (žemkasė, žemsiurbė, dokas, plaukiojantis kranas ir kiti).

9. Plūduriuojančioji priemonė – nesavaeigis (nors ir turintis įrangą stovėjimo vietai pakeisti) bet kokios paskirties statinys ant vandens, kurio konstrukcija nėra įleista ar nesiremia į vandens telkinio dugną (angaras, debarkaderis, mažųjų, pramoginių, sportinių ir asmeninių laivų prieplauka, vasarnamis, restoranas, valgykla, viešbutis ir kiti).

10. Burinė jachta – daugiausia vėjo varomas, burių įrangą turintis pramoginis arba sportinis laivas.

11. Keleivinis laivas – vidaus vandenų laivas, sukonstruotas ar pritaikytas daugiau kaip 12 keleivių vežti.

12. Keltas – vidaus vandenų laivas, sukonstruotas ar pritaikytas keleiviams ir (ar) transporto priemonėms perkelti iš vieno vidaus vandens telkinio kranto į kitą.

13. Tarnybinis laivas – vidaus vandenų transporto priemonė valstybės ir savivaldybių funkcijoms atlikti.“

5 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Vidaus vandenų laivų registre neregistruojamos kitose šalyse registruotos vidaus vandenų transporto priemonės, sportiniai laivai, žmogaus raumenų jėgos arba pakabinamųjų variklių, kurių gamintojo nurodomas galingumas neviršija 19 kW (25 AG), varomi pramoginiai laivai ir burinės jachtos, kurių ilgis mažesnis kaip 6 metrai. Šios dalies nuostatos nėra taikomos,

jeigu vidaus vandenų transporto priemonė, išskyrus žmogaus raumenų jėgos varomus pramoginius laivus, eksploatuojama vykdant komercinę veiklą. Jeigu pagal šios dalies nuostatas neregistruotinas pramoginis laivas yra ar bus eksploatuojamas Lietuvos Respublikos pasienio ruože ir (ar) ten, kur galioja pasienio teisinis režimas, susisiekiama ministro nustatyta tvarka jis įregistruojamas Vidaus vandenų laivų registre ir išduodamame dokumente, kuriuo patvirtinama, kad pramoginis laivas įregistruotas Vidaus vandenų laivų registre, nurodoma informacija apie Lietuvos Respublikos pasienio teisinį režimą.“

6 straipsnis. 16¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vidaus vandenų transporto priemonių techninę apžiūrą Transporto saugos administracijos nustatyta tvarka atlieka ir techninės apžiūros dokumentus išduoda juridiniai asmenys, organizacijos ir juridinių asmenų ar organizacijų filialai, kuriuos šio kodekso 16² straipsnyje nustatyta tvarka ir vadovaudamasi susisiekiama ministro tvirtinamais asmenų, siekiančių atlikti vidaus vandenų transporto priemonių technines apžiūras, atestacijos reikalavimais (toliau – atestacijos reikalavimai) atestuoja ir prižiūri Transporto saugos administracija. Atliekant techninę apžiūrą tikrinama Vidaus vandenų laivų registre įregistruotos vidaus vandenų transporto priemonės techninė būklė, identifikuojama vidaus vandenų transporto priemonė, įvertinama vidaus vandenų transporto priemonės atitiktis susisiekiama ministro ar jo įgaliotos institucijos nustatytiems techniniams reikalavimams (toliau – techniniai reikalavimai) ir aprūpinimo įranga pagal plaukiojimo rajoną reikalavimams ir nustatomas plaukiojimo rajonas.“

2. Pakeisti 16¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Burinių jachtų techninę apžiūrą atlieka ir šios apžiūros dokumentus išduoda juridiniai asmenys, organizacijos ir juridinių asmenų ar organizacijų filialai, kuriuos šio kodekso 16² straipsnyje nustatyta tvarka ir vadovaudamasi susisiekiama ministro tvirtinamais asmenų, siekiančių atlikti burinių jachtų technines apžiūras, atestacijos reikalavimais atestuoja ir prižiūri Transporto saugos administracija. Pramoginių ir asmeninių laivų, eksploatuojamų tik vidaus vandenų plaukiojimo rajone nevykdant komercinės veiklos, ir tarnybinių laivų, pastatytų kaip pramoginiai laivai, techninę apžiūrą neatliekama. Vidaus vandenų transporto priemonių, eksploatuojamų tik užsienio šalyse, techninę apžiūrą atliekama tokios vidaus vandenų transporto priemonės savininko prašymu.“

3. Pakeisti 16¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pramoginių ir asmeninių laivų, eksploatuojamų tik vidaus vandenų plaukiojimo rajone nevykdant komercinės veiklos, ir tarnybinių laivų, pastatytų kaip pramoginiai laivai, techninę

apžiūra neatliekama. Vidaus vandenų transporto priemonių, eksploatuojamų tik užsienio šalyse, techninė apžiūra atliekama tokios vidaus vandenų transporto priemonės savininko prašymu.“

4. Pakeisti 16¹ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Vidaus vandenų laivų registre įregistruoto pramoginio ar asmeninio laivo, eksploatuojamo ne tik vidaus vandenų plaukiojimo rajone arba vykdant komercinę veiklą, techninė apžiūra pirmą kartą atliekama po trejų metų nuo įregistravimo Lietuvos Respublikoje dienos, jeigu buvo registruojamas ne anksčiau kaip prieš vienus metus pastatytas laivas. Jeigu Lietuvos Respublikoje registruojamas prieš vienus ar daugiau metų pastatytas toks laivas, jo techninė apžiūra pirmą kartą atliekama jį įregistravus prieš pradėdant eksploatuoti ir galioja dvejus metus. Kitos techninės apžiūros atliekamos kas dvejus metus. Pramoginio laivo, naudojamo keleiviams vežti, kaip nurodoma šio kodekso 30 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktuose, techninė apžiūra atliekama kas vienus metus, taip pat papildomai patikrinama jo atitiktis mažųjų laivų reikalavimams.“

5. Papildyti 16¹ straipsnį 6¹ dalimi:

„6¹. Įvykus vidaus vandenų laivo, plūduriuojančiojo įrenginio ar plūduriuojančiosios priemonės (toliau šioje dalyje – vidaus vandenų transporto priemonė) avarijai, pašalinus gedimus, dėl kurių vidaus vandenų transporto priemonę buvo draudžiama eksploatuoti, prireikus vidaus vandenų transporto priemone atlikti vienkartinį reisą iki kito uosto ar laivų remonto įmonės arba tam tikrai veiklai atlikti, kai šiuo tikslu keičiamas plaukiojimo rajonas, vidaus vandenų transporto priemonės paskirtis ar kiti saugiai eksploatacijai įtakos turintys parametrai (toliau – vienkartinis reisas), pakeitus vidaus vandenų transporto priemonės paskirtį ir (ar) pertvarkius šią transporto priemonę, jeigu pertvarkant pakeičiami jos matmenys, didžiausias leidžiamas vežti vidaus vandenų transporto priemone keleivių skaičius ar krovinio kiekis, modernizuojama joje esanti techninė įranga, sistemos ar priemonės, pakeičiamas variklis arba atliekami variklio modernizavimo darbai, susisiekimo ministro nustatyta tvarka privaloma atlikti vidaus vandenų transporto priemonės neeilinę techninę apžiūrą. Dokumentas, kuriuo patvirtinama atlikta neeilinė techninė apžiūra, turi būti vidaus vandenų transporto priemonėje viso vienkartinio reiso metu.“

6. Papildyti 16¹ straipsnio 7 dalį 7 punktu:

„7) Vidaus vandenų laivų registre nėra informacijos apie galiojančią vidaus vandenų transporto priemonės techninę apžiūrą.“

7 straipsnis. 16² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 16² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„16² straipsnis. Vidaus vandenų transporto priemonių techninės apžiūros atliekančių juridinių asmenų, organizacijų ir juridinių asmenų ar organizacijų filialų pareigos, atestacija, atestacijos galiojimo sustabdymas ir atestacijos galiojimo panaikinimas

1. Juridiniai asmenys, organizacijos ir juridinių asmenų ar organizacijų filialai, siekiantys būti atestuoti atlikti visų vidaus vandenų transporto priemonių ar dalies jų techninės apžiūros (toliau šiame straipsnyje – asmenys), turi atitikti visus šiuos reikalavimus:

- 1) turėti nuosavybės, nuomos, panaudos ar kitu teisėtu pagrindu valdomas patalpas, reikalingas vidaus vandenų transporto priemonių techninei apžiūrai atlikti;
- 2) turėti įrangą ir prietaisus, įtrauktus į susisiekimo ministro tvirtinamą įrangos ir prietaisų, kurių reikia atitinkamų vidaus vandenų transporto priemonių techninei apžiūrai atlikti, sąrašą;
- 3) turėti ne mažiau kaip keturis techninės apžiūros atliekančius specialistus;
- 4) jeigu siekia būti atestuoti atlikti vidaus vandenų transporto priemonių, išskyrus burines jachtas, techninę apžiūrą, – turi būti akredituoti kaip A tipo kontrolės įstaigos pagal tarptautinį standartą LST EN ISO/IEC 17020 „Atitikties įvertinimas. Reikalavimai, keliami įvairių tipų kontrolės įstaigų veiklai (ISO/IEC 17020)“.

2. Jeigu asmuo siekia būti atestuotas atlikti vidaus vandenų transporto priemonių, išskyrus burines jachtas, techninę apžiūrą, šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyti specialistai privalo atitikti šiuos reikalavimus:

- 1) turėti aukštąjį (arba jam prilygintą) išsilavinimą pagal technologijos mokslų studijų kryptį grupės studijų kryptį;
- 2) turėti vidaus vandenų transporto specialisto diplomą ar kvalifikacijos liudijimą;
- 3) turėti ne trumpesnę kaip trejų metų darbo patirtį laivų techninės būklės priežiūros ir (ar) vertinimo srityje.

3. Jeigu asmuo siekia būti atestuotas atlikti burinių jachtų techninę apžiūrą, šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyti specialistai privalo atitikti šiuos reikalavimus:

- 1) turėti išsilavinimą pagal technologijos mokslų studijų kryptį grupės studijų kryptį ir ne trumpesnę kaip trejų metų darbo patirtį laivų techninės būklės priežiūros ir (ar) vertinimo srityje;
- 2) ne mažiau kaip du specialistai privalo būti burinės jachtos laivavedžiai, turintys ne žemesnį kaip atviros jūros burinės jachtos vado kvalifikacijos laipsnį ir ne trumpesnę kaip penkerių metų buriavimo stažą, ir ne mažiau kaip du specialistai privalo būti burinės jachtos laivavedžiai, turintys ne žemesnį kaip vandenynų burinės jachtos vado kvalifikacijos laipsnį ir ne trumpesnę kaip penkerių metų buriavimo stažą.

4. Asmenys turi pateikti Transporto saugos administracijai jos nustatytos formos prašymą ir pagal atestacijos reikalavimus reikalingus dokumentus, kuriais patvirtinama atitiktis šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytiems reikalavimams.

5. Transporto saugos administracija, nustačiusi, kad prašyme nurodyti ne visi privalomi duomenys ir (arba) pateikti ne visi pagal atestacijos reikalavimus reikalingi dokumentai, apie tai ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ir dokumentų gavimo dienos informuoja prašymą pateikusį asmenį ir nustato 20 darbo dienų terminą nustatytiems trūkumams pašalinti. Šis terminas, asmeniui pateikus motyvuotą prašymą, gali būti pratęsiamas 20 darbo dienų Transporto saugos administracijos sprendimu.

6. Transporto saugos administracija ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo tinkamai įforminto prašymo ir visų reikalingų dokumentų gavimo dienos priima sprendimą atestuoti arba atsisakyti atestuoti prašymą pateikusį asmenį ir jį informuoja apie priimtą sprendimą. Informacija apie atestuotą asmenį įrašoma į valstybės įmonės Registrų centro tvarkomą Licencijų informacinę sistemą. Šioje dalyje nurodyto sprendimo nepateikimas per nustatytą terminą nelaikomas asmens atestacija.

7. Sprendimas atsisakyti atestuoti prašymą pateikusį asmenį priimamas, jeigu šis asmuo neatitinka šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytų reikalavimų arba per nustatytą terminą nepašalina šio straipsnio 5 dalyje nurodytų trūkumų. Sprendimo atsisakyti atestuoti asmenį priėmimas neatima galimybės pakartotinai kreiptis dėl atestacijos šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

8. Asmuo atestuojamas neribotam terminui, jeigu atitinka šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytus reikalavimus.

9. Transporto saugos administracija savo interneto svetainėje viešai skelbia atestuoto asmens teisinę formą, pavadinimą, kodą, sprendimo dėl atestacijos numerį, išdavimo datą, atestacijos galiojimo sustabdymo, šio sustabdymo panaikinimo ir atestacijos galiojimo panaikinimo datą, kad būtų galima įsitikinti, jog asmuo yra atestuotas ir atestacija galioja, informaciją apie vidaus vandenų transporto priemones, kurių technines apžiūras asmuo atestuotas atlikti. Duomenys apie atestuotą asmenį paskelbiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo atestuoti priėmimo dienos ir skelbiami iki dienos, kai atestacijos galiojimas panaikinamas šio straipsnio 14 dalyje nustatytais atvejais.

10. Atestuoti asmenys privalo:

- 1) užtikrinti savo atitiktį šio straipsnio 1–3 dalių reikalavimams;
- 2) vykdyti tik vidaus vandenų transporto priemonių, įrašytų į šio straipsnio 6 dalyje nurodytą sprendimą dėl atestacijos, technines apžiūras;
- 3) informaciją apie atliktą techninę apžiūrą pateikti Vidaus vandenų laivų registro tvarkytojui;

4) naudoti įrangą ir prietaisus, įtrauktus į susisiekimo ministro tvirtinamą įrangos ir prietaisų, kurių reikia techninei apžiūrai atlikti, sąrašą;

5) užtikrinti, kad techninę apžiūrą atliktų tik technines apžiūras atliekantys specialistai, atitinkantys šio straipsnio 2 ir (ar) 3 dalies reikalavimus;

6) užtikrinti, kad technines apžiūras atliekančių specialistų atlygis nebūtų tiesiogiai susijęs su jų atliktų techninių apžiūrų rezultatais;

7) sudaryti sąlygas Transporto saugos administracijos darbuotojams be išankstinio pranešimo dalyvauti atliekant techninę apžiūrą.

11. Nustačiusi šio straipsnio 10 dalyje nustatytų reikalavimų pažeidimą, Transporto saugos administracija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo pažeidimo nustatymo dienos raštu įspėja asmenį apie galimą atestacijos galiojimo sustabdymą ir nustato ne trumpesnę kaip 20 darbo dienų terminą nustatytiems pažeidimams pašalinti. Šis terminas, asmeniui pateikus motyvuotą prašymą Transporto saugos administracijai, gali būti pratęsiamas 20 darbo dienų Transporto saugos administracijos sprendimu.

12. Jeigu per Transporto saugos administracijos nustatytą terminą nepašalinami pažeidimai, dėl kurių asmuo yra įspėtas, Transporto saugos administracija sustabdo atestacijos galiojimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo termino, per kurį asmuo turėjo pašalinti pažeidimus, pabaigos ir nustato 20 darbo dienų terminą nustatytiems pažeidimams pašalinti. Šis terminas, asmeniui pateikus motyvuotą prašymą, gali būti pratęsiamas 20 darbo dienų Transporto saugos administracijos sprendimu.

13. Atestacijos galiojimo sustabdymas panaikinamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo dienos, kai per Transporto saugos administracijos nustatytą terminą pašalinami šio straipsnio 10 dalyje nurodyti pažeidimai, dėl kurių atestacijos galiojimas buvo sustabdytas, ir asmuo apie tai raštu informuoja Transporto saugos administraciją.

14. Atestacijos galiojimas panaikinamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo termino, per kurį asmuo privalėjo pašalinti nustatytus pažeidimus, dėl kurių atestacijos galiojimas buvo sustabdytas, pabaigos. Taip pat atestacijos galiojimas panaikinamas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šioje dalyje nurodytos informacijos gavimo ar aplinkybių paaiškėjimo dienos, jeigu:

- 1) asmuo pateikia prašymą panaikinti atestacijos galiojimą;
- 2) paaiškėja, kad siekiant atestacijos buvo pateikti melagingi (klaidingi) duomenys;
- 3) asmuo likviduojamas ar reorganizuojamas ir baigia savo veiklą kaip savarankiškas ūkio subjektas;

4) asmuo pakartotinai per vienus metus 3 kartus buvo įspėtas dėl šio straipsnio 10 dalyje nustatytų reikalavimų pažeidimų, išskyrus pažeidimus, kurie, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu, laikytini mažareikšmiais.

15. Asmenų veiklos priežiūrą vykdo Transporto saugos administracija. Vykdamas asmenų priežiūrą yra tikrinama atestuotų asmenų atitiktis šio straipsnio 1 ir 10 dalyse nustatytiems reikalavimams. Asmenys turi teisę dalyvauti atliekant jų veiklos patikrinimus ir teikti Transporto saugos administracijai paaiškinimus. Asmenys, kurių veiklos patikrinimas yra atliekamas, privalo sudaryti Transporto saugos administracijai ir jos įgaliotiems darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, ir (ar) valstybės tarnautojams patikrinimui reikiamas sąlygas ir pateikti patikrinimui reikalingą informaciją ir dokumentus Transporto saugos administracijos nustatyta tvarka.

16. Asmuo, kurio atestacijos galiojimas buvo panaikintas pagal šio straipsnio 14 dalies 2 ar 4 punktą arba kuriam vadovauja fizinis asmuo, vadovavęs asmeniui, kurio atestacijos galiojimas buvo panaikintas pagal šio straipsnio 14 dalies 2 ar 4 punktą, negali būti atestuojamas anksčiau negu po 12 mėnesių nuo atestacijos galiojimo panaikinimo įsigaliojimo dienos.“

8 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18 straipsnis. Vidaus vandenų transporto specialistai ir motorinių pramoginių laivų laivavedžiai

1. Vidaus vandenų transporto specialistas – specialų pasirengimą darbui vidaus vandenų laivuose ir plūduriuojančiuosiuose įrenginiuose bei reikiamus dokumentus, kuriais patvirtinama kvalifikacija, turintis tokio laivo ar įrenginio įgulos narys.

2. Motorinio pramoginio laivo laivavedys – motorinio pramoginio laivo ar kitos motorinės plaukiojimo priemonės vairuotojas, turintis motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimą ar motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinį kvalifikacijos liudijimą. Motorinių pramoginių laivų laivavedžiais, kuriems netaikomas reikalavimas turėti motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimą ar motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinį kvalifikacijos liudijimą, taip pat yra laikomi šie asmenys:

1) vyresni negu 18 metų motorinių pramoginių laivų, kurių variklio galia yra ne didesnė kaip 19 kW (25 AG), taip pat kurie plaukioja vidaus vandenų plaukiojimo rajone, išskyrus Klaipėdos valstybinio jūrų uosto akvatoriją, ir plukdo iki 12 asmenų, laivavedžiai;

2) galiojančius laivo kapitono ar laivavedžio diplomus turintys vidaus vandenų transporto specialistai, valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone;

3) galiojančius laivo kapitono, jūrų žvejybos laivo kapitono, laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto ar jūrų žvejybos laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto jūrinio laipsnio diplomus turintys jūrininkai, valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo

rajone. Jūrininko sąvoka suprantama taip, kaip apibrėžiama Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatyme;

4) paskirtas tarnybines užduotis atliekantys vidaus tarnybos sistemos pareigūnai arba paplūdimio administratoriaus nurodymu skęstančiųjų gelbėjimo darbus atliekantys juridinių asmenų darbuotojai (toliau šiame straipsnyje – darbuotojai), savo darbo laiku valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone skęstančiųjų gelbėjimo ir kitų gelbėjimo darbų funkcijai, numatyta jų pareigybės aprašyme (nuostatuose) ir (ar) darbo sutartyje, atlikti darbdavio suteiktomis darbo priemonėmis. Darbdavys privalo užtikrinti, kad darbuotojai būtų išmokyti saugiai valdyti motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones;

5) vyresni negu 18 metų asmenys, vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone valdantys išsinuomotus iš asmenų, vykdančių asmeninių laivų nuomos veiklą, asmeninius laivus. Asmenys, vykdančys asmeninių laivų nuomos veiklą, atsako už šios veiklos vykdymą ir privalo užtikrinti, kad asmuo, ketinantis išsinuomoti jų asmeninį laivą, būtų pasirašytinai supažindintas su to asmeninio laivo valdymu (asmeninio laivo įsibėgėjimo, stabdymo, posūkio darymo, variklio išjungimo pagrindais) ir teritorijos, kurioje plaukiojama išsinuomotais asmeniniais laivais, ribomis. Plaukiojimas išsinuomotais asmeniniais laivais gali būti organizuojamas tik pažymėtose ir kitiems vandenyje esantiems asmenims matomose vandens telkinių teritorijose saugiu atstumu nuo pakrantės ar maudyklų. Asmenys, vykdančys asmeninių laivų nuomos veiklą, iki šios veiklos pradžios apie tam tikros vandens telkinio teritorijos, kurioje plaukiojama išnuomotais asmeniniais laivais, ribas raštu (asmeniškai, registruotąja pašto siunta arba elektroninių ryšių priemonėmis) informuoja Transporto saugos administraciją.

3. Vidaus vandenų transporto specialistus ir motorinių pramoginių laivų laivavedžius pagal susisiekimo ministro patvirtintas programas rengia susisiekimo ministro nustatyta tvarka akredituotos mokymo įstaigos, įmonės ar organizacijos. Tikrindama teorines žinias, juos egzaminuoja ir vidaus vandenų transporto specialisto laipsnio diplomus, diplomų patvirtinimo dokumentus, vidaus vandenų transporto specialisto laipsnio kvalifikacijos liudijimus, motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimus, motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinius kvalifikacijos liudijimus ir šių dokumentų dublikatus susisiekimo ministro nustatyta tvarka išduoda Transporto saugos administracija.

4. Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse galioja:

1) Europos Sąjungos valstybių narių ar kitų Europos ekonominės erdvės valstybių kompetentingų institucijų išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

2) remiantis Laivybos Reinku darbuotojų nuostatais išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

3) į Europos Komisijos skelbiamą sąrašą įtrauktų trečiųjų šalių kompetentingų institucijų išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

4) Europos Sąjungos valstybių narių ar kitų Europos ekonominės erdvės valstybių ir šalių, taikančių Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos Vidaus transporto komiteto 1998 m. spalio 16 d. rezoliuciją Nr. 40, kompetentingų institucijų išduodami tarptautiniai dokumentai, kuriais patvirtinama pramoginių laivų laivavedžių kvalifikacija.“

9 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„18 straipsnis. Vidaus vandenų transporto specialistai ir motorinių pramoginių laivų laivavedžiai, Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse galiojantys dokumentai, reikalavimai juridiniams asmenims, organizacijoms ir juridinių asmenų ar organizacijų filialams, siekiantiems rengti vidaus vandenų transporto specialistus ir (ar) motorinių pramoginių laivų laivavedžius, jų atestacija, atsisakymas atestuoti, atestacijos galiojimo sustabdymas ir atestacijos galiojimo panaikinimas, reikalavimai atestuotiems juridiniams asmenims, organizacijoms ir juridinių asmenų ar organizacijų filialams ir jų pareigos

1. Vidaus vandenų transporto specialistas – specialų pasirengimą darbui vidaus vandenų laivuose ir plūduriuojančiuosiuose įrenginiuose bei reikiamus dokumentus, kuriais patvirtinama kvalifikacija, turintis tokio laivo ar įrenginio įgulos narys.

2. Motorinio pramoginio laivo laivavedys – motorinio pramoginio laivo ar kitos motorinės plaukiojimo priemonės vairuotojas, turintis motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimą ar motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinį kvalifikacijos liudijimą. Motorinių pramoginių laivų laivavedžiais, kuriems netaikomas reikalavimas turėti motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimą ar motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinį kvalifikacijos liudijimą, taip pat yra laikomi šie asmenys:

1) vyresni negu 18 metų motorinių pramoginių laivų, kurių variklio galia yra ne didesnė kaip 19 kW (25 AG), taip pat kurie plaukioja vidaus vandenų plaukiojimo rajone, išskyrus Klaipėdos valstybinio jūrų uosto akvatoriją, ir plukdo iki 12 asmenų, laivavedžiai;

2) galiojančius laivo kapitono ar laivavedžio diplomus turintys vidaus vandenų transporto specialistai, valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone;

3) galiojančius laivo kapitono, jūrų žvejybos laivo kapitono, laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto ar jūrų žvejybos laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto jūrinio laipsnio diplomus turintys jūrininkai, valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone. Jūrininko sąvoka suprantama taip, kaip apibrėžiama Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatyme;

4) paskirtas tarnybines užduotis atliekantys vidaus tarnybos sistemos pareigūnai arba paplūdimio administratoriaus nurodymu skęstančiųjų gelbėjimo darbus atliekantys juridinių asmenų darbuotojai (toliau šiame straipsnyje – darbuotojai), savo darbo laiku valdantys motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone skęstančiųjų gelbėjimo ir kitų gelbėjimo darbų funkcijai, numatytai jų pareigybės aprašyme (nuostatuose) ir (ar) darbo sutartyje, atlikti darbdavio suteiktomis darbo priemonėmis. Darbdavys privalo užtikrinti, kad darbuotojai būtų išmokyti saugiai valdyti motorinius pramoginius laivus ir kitas motorines plaukiojimo priemones;

5) vyresni negu 18 metų asmenys, vidaus vandenų plaukiojimo rajone ir pakrančių plaukiojimo rajone valdantys išsinuomotus iš asmenų, vykdančių asmeninių laivų nuomos veiklą, asmeninius laivus. Asmenys, vykdančys asmeninių laivų nuomos veiklą, atsako už šios veiklos vykdymą ir privalo užtikrinti, kad asmuo, ketinantis išsinuomoti jų asmeninį laivą, būtų pasirašytinai supažindintas su to asmeninio laivo valdymu (asmeninio laivo įsibėgėjimo, stabdymo, posūkio darymo, variklio išjungimo pagrindais) ir teritorijos, kurioje plaukiojama išsinuomotais asmeniniais laivais, ribomis. Plaukiojimas išsinuomotais asmeniniais laivais gali būti organizuojamas tik pažymėtose ir kitiems vandenyje esantiems asmenims matomose vandens telkinių teritorijose saugiu atstumu nuo pakrantės ar maudyklų. Asmenys, vykdančys asmeninių laivų nuomos veiklą, iki šios veiklos pradžios apie tam tikros vandens telkinio teritorijos, kurioje plaukiojama išnuomotais asmeniniais laivais, ribas raštu (asmeniškai, registruotąja pašto siunta arba elektroninių ryšių priemonėmis) informuoja Transporto saugos administraciją.

3. Vidaus vandenų transporto specialistus ir motorinių pramoginių laivų laivavedžius rengia atestuoti juridiniai asmenys, organizacijos ir juridinių asmenų ar organizacijų filialai (toliau – mokymo įstaigos).

4. Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse galioja:

1) Europos Sąjungos valstybių narių ar kitų Europos ekonominės erdvės valstybių kompetentingų institucijų išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

2) remiantis Laivybos Reinku darbuotojų nuostatais išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

3) į Europos Komisijos skelbiamą sąrašą įtrauktų trečiųjų šalių kompetentingų institucijų išduodami dokumentai, kuriais patvirtinama vidaus vandenų transporto priemonių įgulų narių kvalifikacija;

4) Europos Sąjungos valstybių narių ar kitų Europos ekonominės erdvės valstybių ir šalių, taikančių Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos Vidaus transporto komiteto 1998 m. spalio 16 d. rezoliuciją Nr. 40, kompetentingų institucijų išduodami tarptautiniai dokumentai, kuriais patvirtinama pramoginių laivų laivavedžių kvalifikacija.

5. Juridinius asmenis, organizacijas ir juridinių asmenų ar organizacijų filialus, siekiančius rengti vidaus vandenų transporto specialistus ir (ar) motorinių pramoginių laivų laivavedžius (toliau šiame straipsnyje – juridinis asmuo), atestuoja arba atsisako atestuoti, atestacijos galiojimą sustabdo, atestacijos galiojimo sustabdymą panaikina Transporto saugos administracija susisiekimo ministro nustatyta tvarka.

6. Asmenys, siekiantys gauti vidaus vandenų transporto specialisto diplomus, diplomų patvirtinimo dokumentus, vidaus vandenų transporto specialisto kvalifikacijos liudijimus, motorinio pramoginio laivo laivavedžio kvalifikacijos liudijimus ar motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinius kvalifikacijos liudijimus, egzaminuojami susisiekimo ministro ar jo įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Šiuos asmenis egzaminuoja (tikrina teorines žinias) Transporto saugos administracija, o praktinius gebėjimus tikrina mokymo įstaigos. Šioje dalyje nurodytus dokumentus susisiekimo ministro nustatyta tvarka išduoda Transporto saugos administracija.

7. Juridinis asmuo, siekiantis būti atestuotas šiame straipsnyje nustatyta tvarka, turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) turėti juridinio asmens vadovo patvirtintą (patvirtintas) neformaliojo švietimo programą (programas), apimančią (apimančias) atitinkamas susisiekimo ministro patvirtintas teorinio ir praktinio mokymo temas ir atitinkančią (atitinkančias) susisiekimo ministro nustatytus mokymo programos struktūros ir turinio reikalavimus (toliau – mokymo programa);

2) turėti vidaus vandenų transporto specialistams ir (ar) motorinių pramoginių laivų laivavedžiams mokytį naudojamą (naudojamas) mokymo klasę (klases) ir (arba) skaitmenines mokymo priemones nuotoliniam mokymui vykdyti, taip pat pagal atitinkamą (atitinkamas) mokymo programą (programas) reikalingą įrangą (įskaitant ir treniruoklius); mokomieji

treniruokliai (jeigu naudojami) turi būti sertifikuoti, laivo ar jo įrangos eksploatacinės savybės jais turi būti modeliuojamos taip, kad būtų imituojamos mokymo tikslus atitinkančios realios fizinės sąlygos, įskaitant įrangos gedimus, taip pat jais turi būti galima sukurti aplinką, imituojančią avarines, pavojingas ir kitas neįprastas sąlygas laive;

3) vidaus vandenų transporto specialistai praktinio vairavimo turi būti mokomi vidaus vandenų laivu, atitinkančiu tokiam vidaus vandenų laivui taikomus reikalavimus, motorinių pramoginių laivų laivavedžiai – motoriniu pramoginiu laivu, atitinkančiu tokiam pramoginiam laivui taikomus reikalavimus;

4) užtikrinti, kad mokymo programos turinį dėstantys vidaus vandenų transporto specialistų ar motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokytojai ir vidaus vandenų laivų ar motorinių pramoginių laivų praktinio vairavimo instruktoriai atitiktų šio straipsnio 8 dalies reikalavimus, taip pat Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo nustatytus nepriekaištingos reputacijos reikalavimus.

8. Reikalavimai mokymo įstaigoje įdarbintiems vidaus vandenų transporto specialistų ar motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokytojams ir vidaus vandenų laivų ar motorinių pramoginių laivų praktinio vairavimo instruktoriams:

1) vidaus vandenų transporto specialistų ar motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokytojai turi turėti ne žemesnę kompetenciją nei ta, kurios numatoma mokyti kitus asmenis, ir dokumentus, kuriais patvirtinama tokia kompetencija; vidaus vandenų transporto specialistų mokytojai turi turėti ne trumpesnę kaip dvejų metų darbo stažą jūrų laivuose einant vadovaujančiojo specialisto pareigas arba ne trumpesnę kaip penkerių metų darbo stažą vidaus vandenų laivuose einant laivo kapitono, laivo mechaniko ar laivo elektromechaniko pareigas, motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokytojai – ne trumpesnę kaip dvejų metų darbo stažą jūrų laivuose einant denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto pareigas arba ne trumpesnę kaip penkerių metų darbo stažą vidaus vandenų laivuose einant laivo kapitono pareigas;

2) vidaus vandenų laivų praktinio vairavimo instruktoriai turi turėti ne trumpesnę kaip vienerių metų darbo stažą jūrų laivuose einant laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto pareigas ir galiojantį dokumentą, kuriuo patvirtinama vidaus vandenų laivų kapitono kvalifikacija, arba ne trumpesnę kaip dvejų metų darbo stažą vidaus vandenų laivuose einant laivo kapitono pareigas, motorinių pramoginių laivų praktinio vairavimo instruktoriai – ne trumpesnę kaip vienerių metų darbo stažą jūrų laivuose einant laivo denio tarnybos vadovaujančiojo specialisto pareigas arba ne trumpesnę kaip dvejų metų darbo stažą vidaus vandenų laivuose einant laivo kapitono pareigas, arba ne trumpiau kaip dvejus metus turėti motorinio pramoginio laivo laivavedžio tarptautinį kvalifikacijos liudijimą.

9. Mokymo įstaiga turi teisę rengti vidaus vandenų transporto specialistus ir (ar) motorinių pramoginių laivų laivavedžius tik pagal juridinio asmens vadovo patvirtintas mokymo programas, kurios Transporto saugos administracijai buvo pateiktos atestacijos metu ar vėliau, vykdant mokymo įstaigos veiklą.

10. Juridinis asmuo, siekiantis būti atestuotas, susisiekiama ministro nustatyta tvarka teikia Transporto saugos administracijai informaciją ir dokumentus, kuriais patvirtinama atitiktis šio straipsnio 7 dalyje nustatytiems reikalavimams (teiktinų dokumentų sąrašą nustato susisiekiama ministras ar jo įgaliota institucija).

11. Nustačius, kad prašyme nenurodyti privalomi duomenys ir (arba) pateikti ne visi nurodyti dokumentai, apie tai ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ir dokumentų gavimo dienos informuojamas prašymą pateikęs juridinis asmuo ir nustatomas 20 darbo dienų terminas nustatytiems trūkumams pašalinti. Šis terminas, juridiniam asmeniui pateikus motyvuotą prašymą, gali būti pratęsiamas 20 darbo dienų.

12. Per 15 darbo dienų nuo tinkamai įforminto prašymo ir visų nurodytų dokumentų gavimo dienos priimamas sprendimas atestuoti arba atsisakyti atestuoti juridinį asmenį. Prašymą pateikęs juridinis asmuo informuojamas apie priimtą sprendimą jį atestuoti, o mokymo įstaiga įrašoma valstybės įmonės Registrų centro tvarkomoje Licencijų informacinėje sistemoje. Šioje dalyje nurodyto sprendimo nepateikimas nustatytu terminu nelaikomas juridinio asmens atestacija.

13. Sprendimas atsisakyti atestuoti prašymą pateikusį juridinį asmenį priimamas, jeigu šis juridinis asmuo neatitinka šio straipsnio 7 dalyje nurodytų reikalavimų arba per nustatytą terminą nepašalina šio straipsnio 11 dalyje nurodytų trūkumų. Sprendimo atsisakyti atestuoti juridinį asmenį priėmimas neatima galimybės pakartotinai kreiptis dėl atestacijos šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

14. Juridinis asmuo atestuojamas neribotam laikui, jeigu atitinka šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus.

15. Transporto saugos administracija Licencijų informacinėje sistemoje ir savo interneto svetainėje viešai skelbia juridinio asmens teisinę formą, pavadinimą, kodą, mokymo programą (programas), sprendimo dėl atestacijos numerį, datą, atestacijos galiojimo sustabdymo, šio galiojimo sustabdymo panaikinimo ir atestacijos galiojimo panaikinimo datą, kad būtų galima įsitikinti, jog juridinis asmuo yra atestuotas ir atestacija galioja. Duomenys apie atestuotą mokymo įstaigą paskelbiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo atestuoti juridinį asmenį priėmimo dienos ir skelbiami iki dienos, kai atestacija panaikinama šio straipsnio 20 dalyje nustatytais atvejais.

16. Mokymo įstaiga, vykdydama veiklą, privalo:

1) visą savo veiklos vykdymo laikotarpį atitikti šio straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) vykdyti mokymus laikydamasi patvirtintos mokymo programos;

3) savo vardu neįgaluoti kitų asmenų ir neperleisti kitiems asmenims teisės vykdyti vidaus vandenų transporto specialistų ir (ar) motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokymo;

4) sudaryti sąlygas atlikti veiklos patikrinimus;

5) pakeitusi ar pradėjusi naudoti papildomą treniruoklį, vidaus vandenų laivą, motorinį pramoginį laivą, įdarbinusi kitą vidaus vandenų transporto priemonių specialistų ar motorinių pramoginių laivų laivavedžių mokytoją arba vidaus vandenų laivų ar motorinių pramoginių laivų praktinio vairavimo instruktorių, pradėjusi vykdyti mokymą pagal naują mokymo programą, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šių pokyčių dienos apie tai pranešti Transporto saugos administracijai.

17. Mokymo įstaigų veiklos priežiūrą atlieka Transporto saugos administracija.

18. Transporto saugos administracija, nustačiusi šio straipsnio 16 dalies 1, 3 ir (ar) 4 punktuose nurodytų veiklos sąlygų pažeidimų, sustabdo atestacijos galiojimą ir nustato 20 darbo dienų terminą nustatytam (nustatytiems) pažeidimui (pažeidimams) pašalinti. Šis terminas, mokymo įstaigai pateikus motyvuotą prašymą, gali būti pratęsiamas 20 darbo dienų.

19. Transporto saugos administracija, kol šalinamos šioje dalyje nurodytos aplinkybės, uždraudžia vykdyti mokymą pagal atitinkamą mokymo programą, jeigu nustato, kad mokymo įstaiga mokymą vykdo:

1) nesilaikydama mokymo programos reikalavimų;

2) pagal mokymo programą, kuri neatitinka šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nustatytų reikalavimų.

20. Transporto saugos administracija panaikina mokymo įstaigos atestacijos galiojimą, jeigu:

1) mokymo įstaiga pateikia prašymą nuo jame nurodytos dienos panaikinti savo atestacijos galiojimą;

2) mokymo įstaiga likviduota ar įsiteisėjo teismo nutartis ją likviduoti dėl bankroto arba bankrotas vykdomas ne teismo tvarka;

3) paaiškėja, kad siekiant atestacijos buvo pateikta melaginga informacija, susijusi su mokymo įstaigos atitiktimi nustatytiems reikalavimams;

4) mokymo įstaiga per nustatytą terminą nepašalina pažeidimų, dėl kurių atestacijos galiojimas buvo sustabdytas;

5) paaiškėja, kad sustabdžius mokymo įstaigos atestacijos galiojimą arba uždraudus vykdyti mokymą pagal tam tikrą mokymo programą, mokymo įstaiga toliau vykdo veiklą arba mokymą pagal mokymo programą, kurios vykdymas uždraustas;

6) mokymo įstaiga pakartotinai per 12 mėnesių nuo pirmo nustatyto pažeidimo 3 kartus padarė Transporto saugos administracijos nustatytus mažareikšmius pažeidimus.

21. Mokymo įstaiga, kurios atestacijos galiojimas buvo panaikintas pagal kurį nors vieną iš šio straipsnio 20 dalies 3–6 punktų, arba mokymo įstaiga, kuriai vadovauja asmuo, vadovavęs mokymo įstaigai, kurios atestacijos galiojimas buvo panaikintas pagal kurį nors vieną iš šio straipsnio 20 dalies 3–6 punktų, negali būti atestuojama anksčiau negu po 12 mėnesių nuo mokymo įstaigos atestacijos galiojimo panaikinimo įsigaliojimo dienos.“

10 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 19 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vidaus vandenų transporto priemonės įgula – kapitonas (škipėris), mechanikai, elektromechanikai, upeiviai, motoristai ir elektrikai, turintys teisę dirbti vidaus vandenų laivuose ir plūduriuojančiuosiuose įrenginiuose.“

2. Pakeisti 19 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Įgulos nariais gali būti asmenys, turintys Transporto saugos administracijos išduotus vidaus vandenų transporto specialisto diplomus ir diplomų patvirtinimo dokumentus ar vidaus vandenų transporto specialisto kvalifikacijos liudijimus arba šio kodekso 18 straipsnio 4 dalies 1, 2 ir (ar) 3 punktuose nurodytus dokumentus.“

3. Papildyti 19 straipsnį 5 dalimi:

„5. Transporto saugos administracija asmens, turinčio šio kodekso 18 straipsnio 4 dalies 1, 2 ir (ar) 3 punktuose nurodytus dokumentus, prašymu įrašo į šio asmens tarnybos įrašų knygelę arba patvirtina šioje knygelėje įrašytus duomenis apie plaukiojimo laiką ir keliones, atliktas per 15 mėnesių iki prašymo pateikimo dienos Lietuvos Respublikos vidaus vandenimis ir (ar) susisiekiančiais vidaus vandenimis už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų, prieš tai patikrinusi dokumentų, kuriais patvirtinami duomenys apie plaukiojimo laiką ir (ar) atliktas keliones, autentiškumą ir pagrįstumą.“

11 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Kapitono (škipėrio) ir laivavedžio veiksmai, kilus pavojui vidaus vandenų transporto priemonei, žmonėms

1. Jeigu kyla pavojus vidaus vandenų transporto priemonės saugumui, kapitonas (škipėris) ar laivavedys nedelsdamas turi imtis visų priemonių pavojui pašalinti ir atlikti visus reikalingus veiksmus.

2. Jeigu vidaus vandenų transporto priemonei gresia neišvengiama žūtis, kapitonas (škipėris) ar laivavedys privalo imtis būtinų priemonių, kad keleiviai, o po to ir įgula saugiai paliktų šią vidaus vandenų transporto priemonę. Kapitonas (škipėris) ar laivavedys vidaus vandenų transporto priemonę palieka paskutinis. Palikdamas vidaus vandenų transporto priemonę, kapitonas (škipėris) ar laivavedys turi pasiimti šios transporto priemonės dokumentus.

3. Gavęs nelaimės signalą arba aptikęs pavojų žmogų (žmones) ar vidaus vandenų transporto priemonę, kapitonas (škipėris) ar laivavedys privalo suteikti žmogui (žmonėms) pagalbą, jeigu tai nesudaro pavojaus jo vidaus vandenų transporto priemonei, keleiviams ir įgulai.“

12 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22 straipsnis. Atlyginimas už pagalbą suteikimą

1. Pagalba pavojų atsidūrusiai vidaus vandenų transporto priemonei, jos kroviniui teikiama, tik jeigu yra sudarytas vidaus vandenų transporto priemonių savininkų (arba jų įgaliotų asmenų) susitarimas dėl pagalbos.

2. Jeigu visiškai ar iš dalies buvo išgelbėta vidaus vandenų transporto priemonė, kroviny ar kitas joje buvęs turtas, vidaus vandenų transporto priemonės savininkas turi atlyginti kitos vidaus vandenų transporto priemonės savininkui teikiant pagalbą patirtas išlaidas, jeigu toks reikalavimas numatytas susitarime dėl pagalbos.

3. Išgelbėti žmonės neprivalo mokėti už savo išgelbėjimą.

4. Asmenys, gelbėję žmones, turi teisę į dalį atlyginimo už turto gelbėjimą kartu su gelbėjusiais tą turtą žmonėmis.“

13 straipsnis. 22¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22¹ straipsnis. Laivybos sąvoka ir laivybos sąlygos

1. Laivyba – vidaus vandenų transporto priemonių eksploatavimas nustatytuose vidaus vandenų transporto priemonių plaukiojimo rajonuose.

2. Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse galioja Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos Vidaus transporto komiteto priimtose Europos vidaus vandenų kelių laivybos taisyklės, kurias tvirtina susisiekimo ministras.

3. Saugi laivyba užtikrinama organizacinėmis, techninėmis, sanitarijos, gamtosaugos ir teisinėmis priemonėmis, kurias įgyvendina vidaus vandenų kelių, transporto priemonių, uostų, prieplaukų, hidrotechnikos, ryšių bei kitų objektų savininkai ir (ar) valdytojai.“

14 straipsnis. 23 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 23 straipsnį.

15 straipsnis. 24 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 24 straipsnį.

16 straipsnis. 24¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 24¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„24¹ straipsnis. Vidaus vandenų transporto priemonių plaukiojimo rajonai

1. Nustatomi šie vidaus vandenų transporto priemonių plaukiojimo rajonai:

1) vidaus vandenų plaukiojimo rajonas, kuris apima Lietuvos Respublikos teritorijoje esančias upes, ežerus, dirbtinius vandens telkinius ir Lietuvos Respublikai priklausančią Kuršių marių dalį iki Klaipėdos valstybinio jūrų uosto vartų;

2) pakrančių plaukiojimo rajonas, kuris apima teritorinę jūrą;

3) jūrinis plaukiojimo rajonas, kuris apima jūros vandenį, esančius už teritorinės jūros ribų.

2. Susisiekimo ministras ar jo įgaliota institucija nustato vidaus vandenų transporto priemonių aprūpinimo įrangą pagal plaukiojimo rajonus reikalavimus.“

17 straipsnis. 25 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 25 straipsnį.

18 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 26 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„26 straipsnis. Valstybinė laivybos Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse priežiūra“.

2. Pakeisti 26 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinę laivybos Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse priežiūrą atlieka Transporto saugos administracija ir kitos priežiūros institucijos, kurioms įstatymų suteikta valstybinės laivybos Lietuvos Respublikos vidaus vandenyse priežiūros teisė. Transporto saugos administracijos priežiūros įgaliojimus nustato šis kodeksas.“

3. Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Transporto saugos administracijos pareigūnai turi teisę sustabdyti vidaus vandenų transporto priemones, nurodyti joms plaukti paskui paženklintą Transporto saugos administracijos vidaus vandenų transporto priemonę iki patikrinimo vietos, tikrinti vidaus vandenų transporto priemonių techninės būklės patikros dokumentus, aprūpinimo įranga pagal plaukiojimo rajoną reikalavimų atitiktį, techninės apžiūros atlikimo periodiškumą, vidaus vandenų transporto priemonių ir įgulos narių dokumentus, keleiviams, bagažui ir kroviniams vežti privalomus dokumentus, tarp jų keleivių bilietus ir bagažo kvitus, važtaraščius, taip pat gauti paaiškinimus raštu ir (ar) žodžiu. Transporto saugos administracijos pareigūnai, įtarę, kad vidaus vandenų transporto priemonę vairuojantis asmuo yra neblaivus arba apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, vengia ar atsisako pasitikrinti dėl blaivumo, turi teisę nušalinti jį nuo vidaus vandenų transporto priemonės vairavimo, Vyriausybės nustatyta tvarka specialiosiomis techninėmis priemonėmis patikrinti jo blaivumą arba siųsti jį blaivumui ar apsvaigimui nustatyti.“

4. Pakeisti 26 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Transporto saugos administracijos pareigūnai, nustatę, kad vidaus vandenų transporto priemonė kelia grėsmę joje esančių asmenų sveikatai, gyvybei, laivybos saugumui ar aplinkai, susisiekimo ministro nustatyta tvarka uždraudžia toliau eksploatuoti šią vidaus vandenų transporto priemonę ir šio kodekso 16¹ straipsnio 8 dalyje nustatytais pagrindais paima dokumentą (kai šio dokumento laive nėra, įpareigoja per 2 darbo dienas jį pristatyti Transporto saugos administracijai), kuriuo patvirtinama, kad vidaus vandenų transporto priemonė įregistruota Vidaus vandenų laivų registre, ir panaikina techninės apžiūros, jeigu ji yra privaloma, galiojimą.“

19 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 27 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„27 straipsnis. Vidaus vandenų transporto priemonių avarijų saugos tyrimo tikslai ir tvarka

1. Vidaus vandenų transporto priemonės avarija – vienas ar keli įvykiai eksploatuojant vidaus vandenų transporto priemonę, sukeliantys bet kurį iš šių padarinių:

- 1) žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą;
- 2) žmogaus dingimą iš vidaus vandenų transporto priemonės;
- 3) vidaus vandenų transporto priemonės žūtį, numanomą žūtį arba jos palikimą;
- 4) žalą vidaus vandenų transporto priemonei;
- 5) vidaus vandenų transporto priemonės užplaukimą ant seklumos, neveiksnumą arba susidūrimą;

6) kranto ar vidaus vandenų kelio infrastruktūros pažeidimus, dėl kurių gali kilti pavojus pažeidimus sukėlusiai ar kitai vidaus vandenų transporto priemonei arba asmenims;

7) didelę žalą aplinkai arba realią galimybę šiai žalai atsirasti dėl vidaus vandenų transporto priemonės pažeidimų.

2. Vidaus vandenų transporto priemonės avarija nelaikoma tyčinė veika ar neveikimas siekiant sukelti pavojų vidaus vandenų transporto priemonės saugai, asmeniui ar aplinkai.

3. Vidaus vandenų transporto priemonių avarių saugos tyrimo tikslas – nustatyti vidaus vandenų transporto priemonės avarijos aplinkybes, priežastis ir padarinius, pateikti išvadas dėl prevencinių veiksmų taikymo, kad ateityje būtų išvengta vidaus vandenų transporto priemonių avarių. Vidaus vandenų transporto priemonių avarių saugos tyrimais nesiekama nustatyti kieno nors atsakomybės ar kaltės, tokių tyrimų nestabdo ikiteisminiai arba kiti lygiagretūs tyrimai, kuriais siekiama nustatyti atsakomybę arba kaltę. Vidaus vandenų transporto priemonių avarių saugos tyrimai yra nepriklausomi nuo ikiteisminių arba kitų lygiagrečių tyrimų.

4. Šis straipsnis taikomas vidaus vandenų transporto priemonių avarijoms, kurios:

1) yra susijusios su Vidaus vandenų laivų registre įregistruotomis vidaus vandenų transporto priemonėmis, nepriklausomai nuo avarijos vietos;

2) yra įvykusios Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje ar vidaus vandenyse.

5. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai netaikomi vidaus vandenų transporto priemonių avarijoms, kurios yra susijusios tik su:

1) karo laivais, taip pat su karinio jūrų laivyno vėliava plaukiojančiais laivais ir kitais Lietuvos Respublikai priklausančiais ar jos valdomais laivais, kurie naudojami tik Vyriausybės nekomerciniais tikslais;

2) neeksploatuojamomis, statomomis ir rekonstruojamomis laivų statyklose ir laivų remonto įmonėse vidaus vandenų transporto priemonėmis;

3) per sporto renginius ar varžybas įvykusiais įvykiais;

4) laivais, kuriems taikomos Lietuvos Respublikos saugios laivybos įstatymo nuostatos dėl laivų avarių ir incidentų tyrimo tikslų ir tvarkos.

6. Vidaus vandenų transporto priemonių avarijas tiria Transporto saugos administracija.

7. Įvykus įvykiui eksploatuojant vidaus vandenų transporto priemonę Transporto saugos administracija privalo atlikti preliminarų vertinimą, kuriuo įvertinama situacija ir priimamas sprendimas dėl vidaus vandenų transporto priemonės avarijos saugos tyrimo atlikimo. Priimant šį sprendimą atsižvelgiama į įvykio padarinius arba galimus padarinius, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, su įvykiu susijusios vidaus vandenų transporto priemonės tipą ir (arba) krovinio rūšį, taip pat į galimybes, atsižvelgiant į tyrimo rezultatus, išvengti panašių įvykių ateityje. Nusprendus, kad įvykis laikytinas vidaus vandenų transporto priemonės avarija ir turi būti atliekamas šios avarijos

saugos tyrimas, jis turi būti pradėtas iš karto, kai tik tai įmanoma, tačiau ne vėliau kaip po 2 mėnesių nuo vidaus vandenų transporto priemonės avarijos dienos.

8. Žala aplinkai laikoma didele, kai vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymu nustatoma, kad aplinkai padarytas reikšmingas neigiamas poveikis.

9. Transporto saugos administracijos darbuotojas, atlikdamas vidaus vandenų transporto priemonės avarijos saugos tyrimą, turi šias teises:

1) laisvai patekti į vidaus vandenų transporto priemonės avarijos vietą, visas su šia avarija susijusias teritorijas ir į visas vidaus vandenų transporto priemones, jų nuolaužas arba konstrukcijas, taip pat apžiūrėti krovinį, įrangą arba jų liekanas;

2) imtis reikiamų priemonių, kad nedelsiant būtų surinkti įrodymai ir būtų atlikta nuolaužų, liekanų arba sudedamųjų dalių ar medžiagų paieška ir surinkimas, siekiant jas apžiūrėti arba ištirti;

3) reikalauti, kad būtų apžiūrėti arba ištirti šios dalies 2 punkte nurodyti daiktai, ir laisvai susipažinti su tokios apžiūros arba tyrimo rezultatais;

4) laisvai susipažinti su visa su vidaus vandenų transporto priemonės avarija susijusia informacija ir registruotais duomenimis, tarp jų su reiso duomenų registravimo sistemos duomenimis apie vidaus vandenų transporto priemonę, reisą, krovinį, įgulą, visus kitus asmenis, objektus, sąlygas ir aplinkybes, juos kopijuoti ir jais naudotis;

5) laisvai susipažinti su aukų kūnų apžiūros rezultatais ir (ar) iš aukų kūnų paimtų mėginių tyrimų rezultatais;

6) reikalauti žmonių, dalyvavusių valdant vidaus vandenų transporto priemonę, arba visų kitų su vidaus vandenų transporto priemonės avarija susijusių asmenų apžiūros rezultatų ir (ar) iš tokių asmenų paimtų mėginių tyrimų rezultatų ir laisvai susipažinti su šiais rezultatais;

7) apklausti liudytojus nedalyvaujant asmeniui, susijusiam su vidaus vandenų transporto priemonės avarija, jeigu galima daryti prielaidą, kad to asmens interesai kertasi su vidaus vandenų transporto priemonės avarijos tyrimu;

8) gauti vidaus vandenų transporto priemonės vėliavos valstybės, savininkų, įgaliotųjų laivų klasifikavimo bendrovių arba visų kitų susijusių šalių, jeigu jos arba jų atstovai yra įsisteigę Europos Sąjungos valstybėje narėje, turimus vidaus vandenų transporto priemonės avarijos saugos tyrimo dokumentus ir susijusią informaciją;

9) prašyti atitinkamų valstybių su vidaus vandenų transporto priemonės avarijų tyrimu susijusių valdžios institucijų, tarp jų laivybos inspektorių, pakrantės pareigūnų, laivų eismo tarnybos operatorių, paieškos ir gelbėjimo komandų, laivavedžių arba kito uoste ar jūroje dirbančio personalo, pagalbos;

10) rinkti ir analizuoti saugios laivybos ir su ja susijusius duomenis, ypač prevenciniais tikslais;

11) rengti ir teikti saugos rekomendacijas tinkamiausioms imtis taisomųjų priemonių organizacijoms ar asmenims;

12) reikalauti iš organizacijų ar asmenų, kuriems skirtos saugos rekomendacijos, pateikti informaciją apie tai, kaip įgyvendinamos saugos rekomendacijos, arba apie priimtą sprendimą neįgyvendinti šių rekomendacijų;

13) kviesti Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių ekspertus ir specialistus, turinčius tinkamą išsilavinimą, kvalifikaciją ir darbo šioje srityje patirties, taip pat atlikti laboratorinius tyrimus.

10. Visi per vidaus vandenų transporto priemonės avarijos saugos tyrimą paimti ar gauti liudytojų parodymai, pareiškimai, pasakojimai ir užrašai, dokumentai, kuriais atskleidžiama asmenų, davusių parodymus tyrimo tikslu, tapatybė, taip pat informacija apie per vidaus vandenų transporto priemonės avariją nukentėjusius asmenis, kuri yra neskelbtina arba asmeninio pobūdžio, įskaitant informaciją apie jų sveikatą, turi būti naudojami tik šio straipsnio 3 dalyje nurodytu tikslu.

11. Vidaus vandenų transporto priemonių avarijų saugos tyrimų, jų ataskaitų ir saugos rekomendacijų rengimo ir teikimo tvarką nustato susisiekimo ministras. Organizacijos ar asmenys, kuriems skirtos saugos rekomendacijos, privalo įvertinti šias rekomendacijas ir prireikus imtis veiksmų joms įgyvendinti.“

20 straipsnis. Kodekso papildymas 27¹ straipsniu

Papildyti Kodeksą 27¹ straipsniu:

„27¹ straipsnis. Kapitono (škiperio) ar laivavedžio veiksmai įvykus vidaus vandenų transporto priemonės avarijai

1. Įvykus vidaus vandenų transporto priemonės avarijai kapitonas (škiperis) ar laivavedys privalo:

1) imtis visų įmanomų priemonių, kad būtų suteikta pirmoji pagalba nukentėjusiesiems, prireikus – iškviesti pagalbą;

2) kai užteršiama aplinka, imtis priemonių teršalams lokalizuoti ir neigiamoms pasekmėms likviduoti;

3) po vidaus vandenų transporto priemonės avarijos nevartoti alkoholinių gėrimų, vaistų, narkotinių ar kitų svaigiuųjų medžiagų, kol patikrinamas jo blaivumas ar apsvaigimas;

4) susisiekimo ministro nustatyta tvarka nedelsdamas, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną pranešti apie įvykusią avariją vidaus vandenų transporto priemonės savininkui ir Transporto saugos administracijai;

5) susisiekimo ministro nustatyta tvarka apie vidaus vandenų transporto priemonės avariją, įvykusią Lietuvos Respublikos teritorinėje jūroje, Klaipėdos valstybinio jūrų uosto ar Šventosios

jūrų uosto akvatorijose ar Būtingės naftos terminalo akvatorijoje arba prieigose, nedelsdami, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną papildomai pranešti Lietuvos kariuomenės Karinių jūrų pajėgų Jūrų gelbėjimo koordinavimo centrui ir valstybės įmonei Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcijai.

2. Apie užsienio valstybės teritorinėje jūroje, vidaus vandenyse ar uostų akvatorijose įvykusią vidaus vandenų transporto priemonės avariją Transporto saugos administracija privalo pranešti Lietuvos Respublikos diplomatinei (konsulinei) įstaigai šioje valstybėje.“

21 straipsnis. Septintojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti septintąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„SEPTINTASIS SKIRSNIS KELEIVIŲ IR BAGAŽO VEŽIMAS

30 straipsnis. Keleivių ir bagažo vežimo sąlygos ir tvarka

1. Keleivių ir bagažo vežimo sąlygas ir tvarką, draudžiamų vežti daiktų sąrašą, taip pat vežėjo ir keleivio teises ir pareigas nustato šis kodeksas, Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas, Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys, Reglamentas (ES) Nr. 1177/2010, susisiekimo ministro tvirtinamos keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisyklės ir kiti teisės aktai.

2. Bagažu laikomi daiktai, kuriuos keleivis vežasi kartu su savimi. Keleiviu laikomas asmuo, kuris naudojasi vidaus vandenų transporto priemone, išskyrus:

1) laivavedžius, įgulos narius arba kitus asmenis, pasamdytus eiti ar einančius kokias nors tam laivui eksploatuoti reikiamas pareigas;

2) jaunesnius kaip vieno metų vaikus.

3. Keleiviai ir bagažas gali būti vežami:

1) reguliariuoju reisų, kai keleiviai vežami šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka patvirtintais maršrutais pagal suderintus tvarkaraščius bei laikantis nustatytų tarifų ir išlaipinami kitoje, nei buvo įlaipinti, tam skirtoje prieplaukoje ar uoste; keleiviai reguliariuoju reisų gali būti vežami tik Vidaus vandenų laivų registre ar kitoje Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje registruotais keleiviniais laivais, keltais ar mažaisiais laivais, kuriuos valdo asmenys, turintys galiojančius dokumentus, kuriais patvirtinama jų kvalifikacija ir teisė valdyti šias vidaus vandenų transporto priemones;

2) užsakomuoju reisų, kai keleiviai ar jų grupė vežami keleivių nurodytu maršrutu arba su vežėju sutartą trukmę ir gali būti išlaipinami kitoje, nei buvo įlaipinti, vietoje; keleiviai užsakomuoju reisų gali būti vežami bet kokia Vidaus vandenų laivų registre ar kitoje Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje registruota vidaus vandenų transporto

priemone, kurią valdo asmenys, turintys galiojančius dokumentus, kuriais patvirtinama jų kvalifikacija ir teisė valdyti šią vidaus vandenų transporto priemonę. Daugiau kaip 12 keleivių užsakomuoju reisų gali būti vežama tik keleiviniais laivais;

3) turistiniu reisų, kai keleiviai vežami vežėjo nustatytą trukmę ar sudarytu maršrutu ir yra išlaipinami toje pačioje vietoje, kur ir buvo įlaipinti. Keleiviai turistiniu reisų gali būti vežami bet kokia Vidaus vandenų laivų registre ar kitoje Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje registruota vidaus vandenų transporto priemone, kurią valdo asmenys, turintys galiojančius dokumentus, kuriais patvirtinama jų kvalifikacija ir teisė valdyti šią vidaus vandenų transporto priemonę. Daugiau kaip 12 keleivių turistiniu reisų gali būti vežama tik keleiviniais laivais.

4. Keleivių ir bagažo vežimas šio straipsnio 3 dalyje nurodytais reisais laikomas komerciniu vežimu, o vidaus vandenų transporto priemonės laikomos eksploatuojamomis vykdant komercinę veiklą. Keleivių vežimas, turintis šio straipsnio 3 dalyje nurodytų požymių arba neatitinkantis nekomercinio vežimo sąlygų, laikomas komerciniu vežimu ir tokiam vežimui yra taikomos šio skirsnio nuostatos. Nekomerciniu vežimu laikomas toks vežimas, o vidaus vandenų transporto priemonė – eksploatuojama vykdant nekomercinę veiklą, kai vežami keleiviai, kurie yra vidaus vandenų transporto priemonės savininkai (valdytojai) ar yra susiję su vidaus vandenų transporto priemonės savininku (valdytoju) santuokos, artimais giminystės ryšiais arba darbo santykiais.

5. Vidaus vandenų transporto priemonė, kuria vežami keleiviai, turi atitikti techninius reikalavimus, o jos įgula turi būti sukomplektuota taip, kad užtikrintų saugų keleivių vežimą. Kai įgula neprivaloma, saugų keleivių vežimą turi užtikrinti laivavedys.

6. Pagal keleivių ir bagažo vežimo reguliariuoju reisų sutartį vežėjas įsipareigoja nuvežti keleivį ir bagažą į paskirties punktą, o keleivis įsipareigoja sumokėti už vežimą nustatytą mokestį. Pagal vidaus vandenų transporto priemonių nuomos kartu teikiant vidaus vandenų transporto priemonės valdymo paslaugas sutartį vežėjas (nuomotojas) įsipareigoja perduoti keleiviui ar jų grupei (nuomininkui) vidaus vandenų transporto priemonę laikinai naudotis už sutartą nuomos mokestį ir kartu suteikti tos vidaus vandenų transporto priemonės vairavimo paslaugas, o keleivis ar jų grupė (nuomininkas) įsipareigoja sumokėti sutartą nuomos mokestį.

7. Reguliriojo reiso maršrutą nustato, tvirtina, keičia, panaikina, tvarkaraščius derina ir prižiūri, kaip jų laikomasi, savivaldybė (savivaldybės), kurios (kurių) teritorijoje vykdomas reguliarusis reisas, arba jos (jų) įgaliota (įgaliotos) įstaiga (įstaigos) savivaldybės (savivaldybių) nustatyta tvarka.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka patvirtintame reguliriojo reiso maršrute vežėjų skaičius neribojamas. Tokiu maršrutu keleivius ketinantis vežti vežėjas privalo suderinti

tvarkaraščius atitinkamai su savivaldybe (savivaldybėmis) arba jos (jų) įgaliota (įgaliotomis) įstaiga (įstaigomis) savivaldybės (savivaldybių) nustatyta tvarka.

9. Keleivių ir transporto priemonių perkėlimo keltais per Klaipėdos valstybinio jūrų uosto akvatoriją į Kuršių neriją ir iš jos didžiausi tarifai turi būti suderinti su Valstybine energetikos reguliavimo taryba.

10. Keleivių važiavimo reguliariaisiais reisais lengvatas ir vežėjų patirtų išlaidų (negautų pajamų) dėl keleiviams taikytų važiavimo reguliariaisiais reisais lengvatų kompensavimo (atlyginimo) tvarką nustato Lietuvos Respublikos transporto lengvatų įstatymas.

31 straipsnis. Keleivių ir transporto priemonių patekimo į keltą, keliantį per Klaipėdos valstybinio jūrų uosto akvatoriją į Kuršių neriją ir iš jos, pirmumo tvarka ir sąlygos

1. Vežėjas, atsakingas už keleivių ir transporto priemonių perkėlimą keltais per Klaipėdos valstybinio jūrų uosto akvatoriją į Kuršių neriją ir iš jos, į keltą pirmumo tvarka įleidžia transporto priemones ir asmenis, nurodytus:

1) Lietuvos Respublikos kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo įstatymo 9 straipsnio 7 dalies 3, 5 ir 6 punktuose, nuo pirmadienio 00 val. 00 min. iki penktadienio 18 val. 00 min.;

2) Kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo įstatymo 9 straipsnio 7 dalies 1, 2, 4, 7 ir 8 punktuose, 24 valandas per parą, 7 dienas per savaitę.

2. Keleivių ir transporto priemonių patekimo į keltą pirmumo tvarką nustato vežėjas.

32 straipsnis. Keleivio bilietas ir bagažo kvitas

1. Keleivio vežimo reguliariuoju reisų sutartį patvirtina keleivio bilietas, išduodamas sumokėjus už vežimo paslaugą. Keleivių bilietų pardavimo ir jų naudojimo tvarką nustato susisiekimo ministro tvirtinamos keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisyklės.

2. Keleivio biliete turi būti nurodomas bilieto numeris, išvykimo ir paskirties punktai, kaina, išvykimo data ir laikas arba bilieto galiojimo data.

3. Bagažo vežimo nustatytu reguliariuoju reisų perdavimą patvirtina bagažo kvitas. Jame turi būti nurodomas kvito numeris, išvykimo ir paskirties punktai, daiktų skaičius, svoris, vežimo kaina, vežimo data ir laikas.

4. Keleivio ir bagažo vežimo nuomojant vidaus vandenų transporto priemonę ir teikiant šios vidaus vandenų transporto priemonės valdymo paslaugas sutartį patvirtina keleivio bilietas arba kitas sumokėjus už vežimo paslaugą vežėjo išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinama

kelionė. Jeigu vežama iš anksto sudaryta keleivių grupė, gali būti išduodamas vienas dokumentas, kuriuo patvirtinama kelionė. Šiame dokumente nurodomas jo numeris, vežimo data, laikas, maršrutas arba trukmė, keleivių skaičius ir vežimo kaina.

33 straipsnis. Vežėjo teisės ir pareigos

1. Vežėjas turi teisę:

- 1) atsisakyti vežti arba išlaipinti keleivius, atsisakančius sumokėti už vežimą;
- 2) nepriimti neblaivių, turinčių draudžiamo vežti bagažo ar kitaip susisiekimo ministro tvirtinamas keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisykles arba vežėjo nustatytą elgesio tvarką pažeidžiančių keleivių ar išlaipinti tokius keleivius artimiausioje prieplaukoje arba uoste;

- 3) laikinai nutraukti vežimą nepalankiomis meteorologinėmis sąlygomis arba stichinių nelaimių metu.

2. Vežėjas privalo:

- 1) suteikti keleivio bilietą turinčiam keleiviui vietą, jeigu keleivio biliete nurodomas vietos numeris – suteikti biliete nurodomą vietą;

- 2) pateikti keleiviams informaciją apie saugų elgesį ir gelbėjimosi priemones, taip pat užtikrinti saugų keleivių ir bagažo vežimą;

- 3) keleivių aptarnavimo vietose, tarp jų ir keleivių įlaipinimo, išlaipinimo vietose, suteikti keleiviams reikiamą informaciją apie vežimo organizavimą;

- 4) vežti keleivius nustatytu maršrutu pagal tvarkaraštį.

34 straipsnis. Keleivio teisės ir pareigos

1. Keleivis turi teisę:

- 1) užimti vietą pagal keleivio bilietą, jeigu keleivio biliete nurodomas vietos numeris – užimti biliete nurodomą vietą;

- 2) nemokamai vežtis rankinį bagažą, o kitą bagažą – už vežėjo nustatytą užmokestį;

- 3) jeigu vidaus vandenų transporto priemonė dėl kokių nors priežasčių negali plaukti, su tuo pačiu keleivio bilietu plaukti kitomis to paties savininko (valdytojo) ar, jeigu yra sudarytas savininkų (valdytojų) susitarimas, kitų savininkų (valdytojų) vidaus vandenų transporto priemonėmis;

- 4) nutraukti keleivių vežimo sutartį ir atgauti sumokėtus pinigus arba jų dalį šio kodekso ir susisiekimo ministro tvirtinamose keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisyklėse nustatyta tvarka.

2. Keleivis privalo:

- 1) sumokėti už vežimą;
- 2) saugoti keleivio bilietą ir bagažo kvitą ar kitą dokumentą, kuriuo patvirtinama kelionė, iki kelionės pabaigos ir juos pateikti kontroliuojančiajam asmeniui pareikalavus;
- 3) laikytis susisiekimo ministro tvirtinamose keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisyklėse ir vežėjo nustatytos elgesio tvarkos ir vykdyti vidaus vandenų transporto priemonės įgulos narių saugumo nurodymus.

35 straipsnis. Keleivių, kuriems netaikomos Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 nuostatos, teisės grąžinti keleivio bilietą įgyvendinimo ir pinigų grąžinimo sąlygos

1. Keleivis, kuriam netaikomos Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 nuostatos, turi teisę prieš vidaus vandenų transporto priemonės išplaukimą į reisą grąžinti keleivio bilietą ir gauti visus už jį sumokėtus pinigus, įskaitant mokestį už išankstinį pardavimą, šiais atvejais:

1) kai reisas nutraukiamas arba vidaus vandenų transporto priemonė daugiau kaip vieną valandą vėluoja išplaukti į reisą; jeigu keleivis pageidauja plaukti kitu reisu ir yra laisvų vietų, jam bilietas parduodamas be eilės;

2) kai keleiviams vežti pateikiama kita vidaus vandenų transporto priemonė vietoj tos, į kurią pirktas keleivio bilietas; jeigu keleivis sutinka plaukti tokia vidaus vandenų transporto priemone, jam grąžinamas bilieto kainos skirtumas;

3) kai keleivis negauna keleivio biliete nurodomos arba kitos sėdimosios vietos.

2. Kai keleivis grąžina į reguliarųjį reisą pirktą keleivio bilietą, jam grąžinama:

1) kreipiantis ne vėliau kaip prieš 24 valandas iki laivo išplaukimo pagal tvarkaraštį – pinigų suma, lygi bilieto kainai be mokesčio už išankstinį bilieto pardavimą;

2) likus mažiau kaip vienai valandai iki išplaukimo pagal tvarkaraštį – pinigų suma, lygi 90 procentų bilieto kainos be mokesčio už išankstinį bilieto pardavimą;

3) iki 3 valandų po išplaukimo, o ligos ar nelaimingo įvykio atveju per 3 paras pateikęs dokumentą – pinigų suma, lygi 25 procentams bilieto kainos ir mokesčiui už išankstinį bilieto pardavimą. Šiuo atveju keleivis, primokėjęs 25 procentus bilieto kainos, turi teisę įsigyti bilietą į kitą reisą, jeigu yra laisvų vietų.

36 straipsnis. Bagažo išdavimas ir saugojimas

1. Vežėjas privalo grąžinti keleiviui bagažą, kai keleivis jam pateikia bagažo kvitą.
2. Neatsiimto bagažo saugojimą organizuoja vežėjas. Už neatsiimto bagažo saugojimą imamas vežėjo nustatytas mokestis.

3. Per 30 parų nuo pristatymo į paskirties punktą dienos neatsiimtas bagažas laikomas rastu daiktu ir realizuojamas teisės aktų nustatyta tvarka.

37 straipsnis. Rasti daiktai

1. Rasti daiktai perduodami vidaus vandenų transporto priemonę valdančiam asmeniui arba uosto (priplaukos) administracijai.

2. Rastų daiktų saugojimo ir realizavimo tvarką nustato susisiekimo ministro tvirtinamos keleivių ir bagažo vežimo vidaus vandenų transporto priemonėmis taisyklės.“

22 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vidaus vandenų transporto priemonė, kuria vežamas kroviny, turi atitikti techninius reikalavimus, o jos įgula turi būti sukomplektuota taip, kad užtikrintų saugų krovinio vežimą iki paskirties punkto.“

23 straipsnis. Kodekso priedo pakeitimas

Pakeisti Kodekso priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
vidaus vandenų transporto kodekso
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1987 m. lapkričio 9 d. Tarybos direktyva 87/540/EEB dėl leidimo verstis krovinių vežėjo vandens keliais vidaus ir tarptautiniais maršrutais veikla bei abipusio diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją verstis šia veikla patvirtinančių dokumentų pripažinimo.

2. 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004.

3. 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1629, kuria nustatomi vidaus vandenų laivams taikomi techniniai reikalavimai, iš dalies keičiama Direktyva 2009/100/EB ir panaikinama Direktyva 2006/87/EB, su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 2021 m. balandžio 28 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2021/1308, kuriuo dėl Sąjungos vidaus vandenų kelių sąrašo ir plaukiojančiosioms priemonėms taikomų būtinųjų techninių reikalavimų pakeitimų iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/1629 I ir II priedai.

4. 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2397 dėl vidaus vandenų laivybos srities profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kuria panaikinamos Tarybos direktyvos 91/672/EEB ir 96/50/EB, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2021 m. liepos 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1233, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2017/2397, kiek tai susiję su trečiosios šalies pažymėjimų pripažinimo pereinamojo laikotarpio priemonėmis.“

24 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 6 straipsnio 1 ir 3 dalis, 7, 8, 10 straipsnius ir šio straipsnio 2–8 dalis, įsigalioja 2022 m. gegužės 1 d.

2. Šio įstatymo 6 straipsnio 1 ir 3 dalys bei 7 straipsnis įsigalioja 2022 m. lapkričio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos vidaus vandenų transporto kodekso 16¹ straipsnio 1 dalyje nurodyti techninės apžiūros dokumentai, išduoti iki 2022 m. lapkričio 1 d., galioja iki jų galiojimo termino pabaigos.

4. Burinių jachtų technines apžiūras atliekančių juridinių asmenų, organizacijų ir juridinių asmenų ar organizacijų filialų atestacija ir mokymo įstaigų, įmonių, organizacijų akreditacija, atlikta iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, galioja iki šios atestacijos ar akreditacijos galiojimo pabaigos.

5. Jeigu nėra atestuoto asmens, vidaus vandenų transporto priemonių technines apžiūras atlieka ir techninės apžiūros dokumentus išduoda Lietuvos transporto saugos administracija.

6. Juridinių asmenų, organizacijų ir juridinių asmenų ar organizacijų filialų, siekiančių būti atestuotų atlikti burinių jachtų technines apžiūras, atestacija ir juridinių asmenų, organizacijų ir juridinių asmenų ar organizacijų filialų, siekiančių būti akredituotų rengti vidaus vandenų transporto specialistus ir motorinių pramoginių laivų laivavedžius, akreditacija, pradėtos iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, tęsiamos ir baigiamos pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusią tvarką.

7. Šio įstatymo 21 straipsnyje išdėstyto Vidaus vandenų transporto kodekso 32 straipsnio nuostatos taikomos bilietams ir багаžo kvitams, parduodamiems (išduodamiems) po 2022 m. balandžio 30 d.

8. Lietuvos Respublikos susisiekimo ministras ar jo įgaliota institucija:

1) iki 2022 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo nuostatų, įsigaliojančių 2022 m. gegužės 1 d., įgyvendinamuosius teisės aktus;

2) iki 2022 m. spalio 31 d. priima šio įstatymo nuostatų, įsigaliojančių 2022 m. lapkričio 1 d., įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

 Gitanas Nausėda